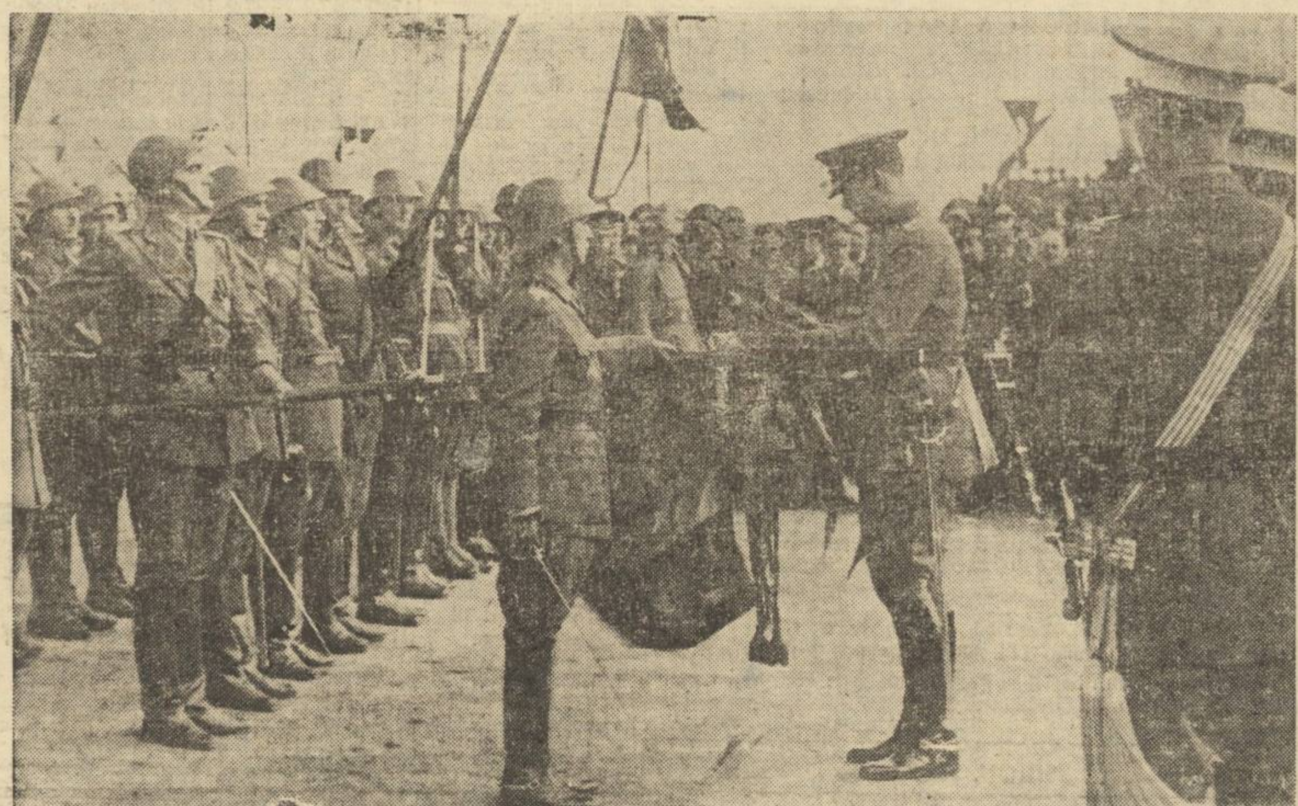
ANUL XII. Seria II. — No. 389 4 PAGINI 3 LEI C. Luni 10 Noembrie 1941

GAZETA SPORTURILOR

Director VIRGIL POPESCU | Subdirector Mircea Pop | Prim Redactor N. Papagheorghe | Telefoane: Direcţia şi Ad-ţia 3.26.60, Secretariat 5.91.86, Tipografia 3.26.60 | ABONAMENTE 1 an . . . . . Lei 1000, 6 luni . . . . » 500

PARADA

M. S. Regele decorând drapelele unităţilor care s'au distins in luptă.

La sfârşit de toamnă, primăvara a coborît tumultos în sufletele românilor de pretutindeni, cari au sărbătorit ieri un dublu eveniment: onomastica Regelui şi întoarcerea eroilor cari au înscris la Odessa una din cele mai frumoase pagini ale victoriei românismului.

Cu jertfe mari şi sânge abundent, din care aburul credinţelor străbune mai stărue încă pe câmpul de bătae, — ei au deschis României drum luminos peste veacuri şi au întins Regelui covor de purpură, pe care să păşească spre culmile atinse de marii Săi înaintaşi, Carol Intregitorul şi Ferdinand cel Leal.

A fost o sărbătoare de basm, la care au participat bărbaţi şi femei, bătrâni şi tineri, cu acelaş entuziasm, cu aceeaş credinţe de foc ce au mistuat întotdeauna sufletele românilor în luptă pentru dreptate.

Cine şi-ar fi închipuit oare anul trecut, când trupele noastre se întorceau pest Prut purtând în piept durerea unei ruşini nemeritate, că atât de curând, aceiaş soldaţi vor sparge zăgazurile nedrep...ţii, vor pedepsi crunt pe acei ce i-au lovit şi se vor întoarce victorioşi pentru ...luta tânărul Suveran, ...e sub acelaş Arc de triumf pe sub care trecuseră cu două decenii în urmă părinţii lor, la fel de tineri, la fel de veseli, şi tot victorioşi?

Redeşteptarea României un miracol ce îşi găseşte explicaţia în tinereţea Regelui Său, în voinţa Conducătorului, în trecutul nostru, în destinul românesc.

Secole dearândul am fost loviţi, dar am învins, am fost îngenunchiaţi, dar ne-am sculat, am fost crucificaţi dar am renăscut. am reînviat.

Ce putere ne-ar mai putea oare răpune?

Această întrebire ne-am pus-o atunci când prin faţa Voevodului redeşteptării noastre naţionale, a Rgelui Mihai I au început să defileze coloanele victorioase de pe frontul bolşevic.

Soldaţi români, — cruciaţi ai credinţelor străbune, — suflete trecute prin pârjolul gheenei sovietice, s'au întors cu zâmbetul pe buze.

Zâmbeau Regelui, zâmbeau ţării, zâmbeau viitorului. Niciunul din ei nu purta pe faţă urmele oboselii sau teama de trecut. In marşul lor triumfal, păreau semizei, uriaşi ce se înfrăţeau cu armele şi păşeau în cadenţa metalică a secolului.

Erau toţi tineri. Şi ei şi Regele lor.

Ce s'ar putea pune în calea acestei tinereţi pentru a-i zăgăzui realizarea idealului naţional, pentru a-i înceteni marşul victorios?

Nici tancurile, nici tunurile şi nici avioanele nu mai sunt pentru ei piedică.

Mulţimea a înţeles aceasta şi şi-a strigat năzuinţele cu voce de tunet.

Regele le-a dat ieri o paradă a tr...elor sale vic...se. Poporu românesc însă, care i-a primit cu flori şi cu urlea, mai aşteaptă ceva: parada cea mare a victoriei finale.

Defilarea de ieri, ca şi victoria asupra bolşevicilor, dela Prut şi până la Nistru, fructul de plecare al luptei de totală afirmare a României în istoria lumii.

TOMA ALEXANDRESCU

Voevodul nădejdiilor noastre de ieri, Regele desrobitor de astăzi

Anetiada continuă

Ieri la volley feminin niciun învingător

Campionatele băeţilor încep Luni

Pentruca învingătorul cupei Kniaritschi urma să fie desemnat numai după celelalte întreceri s'au ţinut ieri mtacuhrile de volley feminin.

După o înverşunată luptă, campionatul s'a sfârşit fără învingător. Şi cum anul întâi absentase, s'a hotărît reeditarea disputelor pentru Luni după amiază.

Noi vom da totuşi rezultatele şi formaţiile, uitând intenţionat să remrcăm pe cineva, ştiind prea bine că gelozia e un etern sentiment feminin.

An III—An IV 15-5, 15-9.
An IV — An II 7-15, 15-11, 15-9.
An. II — An III 15-0, 15-12.

Ar părea, după scor, că matchurile n'au fost tocmai interesante. Aceasta se poate întâmpla în campionat, în nici un caz însă la nişte întreceri studenţeşti, în care pe deasupra sunt şi fete. Cum vă spun, matchurile n'au fost lipsite de farmec şi nici de... frumuseţi.

Iată şi echipele:

Anul II: M. Matei, P. Minculescu, C. Sion, V. Zaionţ, E. Lupeanu, E. Sumea.

Anul III: C. Zuzula, F. Iovănescu, F. Fulgeanu, T. Prejbeanu, A. Guţă, A. Ionescu.

Anul IV: L. Filip, E. Panici, V. Leviţchi, F. Enescu, Ş. Wenson, D. Dişli.

Incă n'a apărut anul întâi. Deşi se spun cuvinte bune despre câteva studente. Până Luni e timp deajuns. Nădăjduim că noile aneifste vor şti să profite de el.

Va fi rândul băeţilor Luni să înceapă războiul lor sportiv. Intâietatea va reveni tot atletismului. Şi într'adevăr el ne poate prilejui momentele cele mai frumoase. Gândiţi-vă numai că la sprint vor concura Moina, Coacu, Hidioşanu, Scheiker, că la sărituri ovm vedea alături de aceştia pe Baciu, Podiaha, Popa Romulus, la demiofnd pe Dan Viorel, Anghelache, Iosof, în fine la aruncări pe Cristorian, Coman, Bologa. Dar marea noastră bucurie va fi că-i vom vedea pe toţi Aneifştii, concurând.

Şi asta este esenţialul, pentrucă noi avem nevoe numai de recordmani, ci mai ales de oameni care să cunoască şi să iubească atletismul.

Concursul va începe dela ora 10 dimineaţa şi va cuprinde următoarele proeb: 100 m., 400 m., 1.500 m., 110 m. g., lungime, înălţime, prăjină, greutate, disc, suliţă, 8x4x 2x1.

Se vor mia disputa deasemeni matchuri de tennis şi un campionat de volley-basket. Pe care studenţii le aşteptau şi noi cu nerăbdare.

De vorbă cu MARIN BADIN

campionul României de tennis profesionist

Daviscup-manii Angliei, Poloniei, Indiei şi N. Zelande, învinşi de el

Regele Gustav al Suediei a felicitat pe campionul român

Reuşia în viaţă? O împrejurare fericită, mai mult curaj şi perseverenţă, mai puţine scrupule din partea cuiva şi ea se leagă de cel mai norocos, nu însă întotdeauna şi cel mai bun.

Dar Marin Bădin n'a fost un norocos. Şi îi era lui scris dintr'u început să-şi irosească talentul pretutindeni în ţară şi aiurea, încăpăţinându-se zadarnic de a înfrunta o soartă ingrată, care avea mereu să se opună dorinţei lui arzătoare de a fi primul în sportul pe care îl iubea, primul în ţara pe care o adora. Un altul, era hotărât să fie cel mai bun.

Şi totuşi Marin Bădin este singurul jucător român care a isbutit odată să răsbată prin sumbrul lui ghinion şi să învingă pe cel mai bun, pe Constantin Tănăsescu

Odată, da. Dar toate întâlnirile dintre cei doi mari jucători români, au prilejuit lupte gigantice în care învingătorul, n'a fost întotdeauna cel mai bun.

Bădin s'a resemnat însă. căci de o altă armă avea să se servească pentru a isbândi: de sufletul său nobil. Şi această armă superioară dublată de un mare talent, avea să-l facă primul jucător din ţară.

Pe orice teren de tennis din străinătate, s'a profilat silueta-i atletică.

Bădin şi-a atras simpatiile unanime pentru jocul frumos şi conduita sa cavalerească.

Intr'adevăr, talentul şi demnitatea de român, au fost perfect întruchipate în Marin Bădin, în acest vajnic apărător al tricolorului românesc, dincolo de fruntarii.

Lui i se cuvine toată lauda şi admiraţia noastră, a tuturor sportivilor, atât pentru serviciul adus tenisului românesc, cât şi pentru spiritul de camaraderie cu care a îmbrăţişat, cu fapta şi cu vorba, pe celălalt reprezentant al nostru peste hotare, fiind singurul care a înţeles sensul unei victorii româneşti printre străini ş modul cum ea trebueşte dobândită.

Puţini sunt acela însă, care îşi mai imintesc poate, de minunatele victorii repurtate de marele nostru campion, în muncita sa carieră. Acelora, le vom împrospăta noi memoria acum.

In odăiţa din vecinătatea T. C. R.-ului

Iată-mă în acest scop în vizită la Bădin, într'o odăiţă din imediata vecinătate a T. C. R.-ului, în care cumeroasele cupe, rachete, mingi şi portrete, trădează pasiunea locatarului.

PROFESIONIST

Zâmbind cuceritor, Bădin este acela, — curios — care pune prima întrebare:

— Cu ce vrei să încep?

— Natural cu începutul, dragă Bădin.

— Cum doreşti. M'am născut în anul 1913 în Galaţi. Până în 1929 nu mă dedicasem niciunui sport şi în consecinţă le practicam aproape pe toate cu egală plăcere, cu preefrinţă footabllul. Incepând dela această dată adică pe la 16 ani, am luat racheta în mână şi am început să joc tennis la un mic club „Foresta", sau cam aşa ceav.

Pe vremea ... iţi povestesc, stătea în gazdă la noi antrenorul clubului, Ion Roşculeţ, căruia îi datoresc gustul meu pentru tennis, a

Peste un an, în 1930, deci, jucând binişor, reuşesc să bat pe sfătuitorul meu, adică pe Roşculeţ şi în lipsa lui Costică, care plecase în provincie, am aujns antrenorul No. 2, — după Ilie, — la T. C. Galaţi.

Intre timp, îmi desăvârşesc jocul în compania celor mai buni jucători din Galaţi, în frunte cu Bunea şi Cristoforato şi în 1931 sunt angajat antrenor No. 1 la al doilea club din portul dunărean, Tennis Club Racheta.

In anul următor vin în Bucureşti unde câştig campionatul profesionist la categoria a II-a şi unde am fericita ocaize să vizitez „circuitul Tilden", pe atunci în turneu prin bătrânul nostru continent. M'a impresionat mult, jocul fenamenaluuli „Willy" a cărui imagine a determinat multe, din victoriile mele de mai târziu.

Mă întorc la Galaţi, dar mă îndrept curând spre Brăila şi concurez aici la un campionat câştigat de Costică.

Eu încă nu contam ca un adversar prea serios pentru el.

La începutul lui 1933 am plecat la Câmpina şi activând ca antrenor, am stat aici din Iunie până prin August, întrecându-mă cu tot sortul de jucători şi studiindu-mi continuu stilul.

Ştiu că nu te interesează şi că mă depărtez poate de ţelul care ne-a întrunit aici pe amândoi, dar parcă ceva necunoscut mă îndeamnă să-ţi pomenesc doar, că leagănul amintirilor mele cele mai duioase, este tocmai Câmpina...

O VICTORIE ASUPRA LUI POULLIEF

Mă uit pe furiş, la Bădin. Precauţie inutilă, căci nu mă vede. Cu sufletul întipărit pe faţă şi cu o licărire aprinsă brusc în ochii larg deschişi, Bădin s'a cufundat total în noianul amintirilor. Apoi, lin de tot, în timp ce gândul şi ochii mai stărue încă în trecut, Bădin îşi urmează cursul povestirii întrerupte:

— De aici din Câmpina, făceam câte o vizită prin Târgovişte unde, jucând amical un set cu Poulieff, am câştigat cu 6-3.

Se vede că jocul meu a făcut impresie, căci în urma acestui match, am fost insistent sfătuit să trec la amatori.

Continui să rămân însă mai departe profesionist, şi în toamna lui 1933 mă clasez al 3-lea în campionatul profeisonist al României, după Ilie Ivan şi Costică Tănăsescu. Am fost un învins glorios, căci matchul meu cu Ilie a durat 3 ore, s'a jucat pe toată distanţa celor 5 seturi şi în ultimul set, deci după ce fiecare aveam câte două, am condus cu 6-5, şi 3-0, pentru ca în cele de pe urmă să pierd cu 9-7. Ş'apoi nu trebue să uiţi că şi Costică pierduse în faţa aceluiaşi Ilie.

In fine în 1934, sunt angajat antrenor la T. C. R. La campionatul profesionist din toamna aceluiaşi an, reuşesc să înving surprinzător pe Ilie în trei seturi, dar pierd în cinci, în faţa lui Costică, care îşi însuşeşte astfel campionatul.

UN MATCH LA SANGE

Mă ierţi Bădin că te întrerup, dar se vorbeşte mult despre o ciocnire dintre tine şi Costică, care a rămas de pomină.

— Să ştii că nu greşeşti prea mult, când spui ciocnire, căci mult n'a lipsit, ca bătaia noastră de pe teren să degenereze într'una veritabilă în afară de joc.

Anul 1935 coincide cu ultimul meu joc ca profesionist, pentrucă după el am trecut la amatori şi acest ultim match, l'am disputat în compania lui C. Tănăsescu. Partida a durat 3 ore şi jumătate şi s'a terminat cu scorul de: 6-0, 3-6, 0-6, 6-4, 7-5. In setul prim câştigă uşor Costică, cu 6-0, şi tot el ia conducerea cu 3-0 şi în cel de al doilea. Din acest moment însă, îmi revin complect, egalez şi îmi însuşesc setul doi la 3; tot mie revenindu-mi şi cel de al treilea la 0.

Am făcut în total 13 game-uri la rând, căci am luat conducerea cu 1-0 şi în cel de al patrulna set câştigat însă, cum indică scorul, de Costică. In pauză, Costică a avut criză de nervi subită, a aruncat racheta şi a căzut.

Insfârşit începe setul decisiv. Jucăm amândoi extrem de înverşunat şi conduc cu 5-4 şi 4-0, deci match ball. Am avut dealtfel cinci matchabll-uri şi pe toate le-am ratat. In primul, greşesc serviciul, în al doilea, dau în out. La al patrulea servesc o „bombă". Costică vine la fileu, îl lobez şi el maschează atingând mingea cu rama rachetei. Eu deplasat în fundul terenului, nu pot intercepta mingea care depăşeşte de puţin fileul. Al cincilea match ball, e ratat tot prin out. A urmat egalarea şi Costică a câştigat matchul. Mă consider însă — fără supărare — învingătorul moral.

(Continuare în pag. 3-a)

CROSSURI PENTRU NOVICI

Iată ce ar trebui să organizeze federaţia de atletism pentru a descoperi noui elemente

S'a deschis, nu de mult, sezonul alergărilor pe teren variat şi trebuie să mărturisim că-l aşteptam cu nerăbdare. Nu de altceva dar este primul sezon de războiu, pentru noi, şi doriam să vedem în ce chip înţeleg sprotivii români să susţină o activitate care să merite a fi luată în seamă.

Ştim cu toţii că alergarea pe teren variat, — crossul, — nu este altceva decât o continarea a activităţii atletice din sezonul propriu zis.

Ne-am bucurat mult a un două săptămâni şi Dumineca trecută când am avut ocazia să vedem marele interes al tineretului îndreptat spre acest domeniu de activitate, încă minor, dar care promite multe lucruri frumoase.

Cu elanul tinereţii, concurenţii se avântau voioşi în casa bucuriilor şi satisfacţiilor. Şi ne-am gândit atunci că n'ar fi rău să se organizeze în cadrul unui cross oarecare şi o probă pentru categoria novicilor, categoria celor care n'au alergat niciodată, care n'au fost înscrişi în cluburi.

Am avea astfel preţioasa ocazie să câştigăm noui adepţi acestui sport minunat. I-am vedea pe toţi c unelinişteа sufletească atât de obişnuită începătorilor, cuprinşi de nerăbdare pentru a lua startul în

(Continuare în pag. 3-a)

Un cross aşa cum îl dorim, cu participanţi numeroşi şi premii multe

Un nou club de hochey

Sezonul de hockey se apropie paşi repezi.

Grupările existente, se îngrijesc de efectivele lor, pentru o cât mai bună comportare. Dar iată că o veste îmbucurătoare ne anunţă că un nou club de hockey feminin e pe cale de a se alifia la federaţia respectivă. E vorba de cunoscut grupare bucureşteană Start-Club, care se pregăteşte intens pentru a alinia char în acest sezon o puternică formaţie, având în frunte pe emeritele polly,sportive: Despina şi Mona Mavrocordat.

Deocamdată o ştire preţioasă, care credem că va deveni realitate, având-se în vedere munca ce depune d-ra Ortansa Faltazar una din cele mai active membre ale grupării Start-Club.

DA

Mareşalul Antonescu chiamă azi toţi românii să-i judece faptele, şi să-i cântărească eforturile făcute pentru desrobirea ţării.

Românii, toţi, sunt liberi să răspundă prin «Da sau «Nu».

Să admită sau să respingă încadrarea României in rândul marilor puteri, să a-

pobe sau să desaprobe drumul spre culme al Neamului nostru, — drum croit pe trupele române pornite dela Prut în mars victorios, sub comanda Mareşalului.

Toţi acei cari s'au bucurat de reîntregirea României, de salvaea ei din ghiarele peirii şi cari îi doresc un viitor frumos, nu au de dat decât un singur răspuns : Da.